

Kim Vu chuyên

> "TÙ TÚNG" TRONG CHIẾC QUAN TÀI

>
>
>

> Đồng phố Sài Gòn thênh thang và ngà ng không màt bóng ngà ng i bài thàc hiện là nh giãn cách xã hài nghiêm ngàt thài dich Covid. Có màt lòi vào lòi đông đúc và chit hồp ching thà thông giao. Trung tâm hàa táng Bình Hồng Hòa nhàng ngày vàa qua bit cábi xác ngà ng i quá nhiều. Đoàn xe đia đám nài đuoi nhau đi chi hàng già hồu giài phóng cái gii là "tù túng" cho cá đôi bên: ngà ng i nằm trong và kh ngoài. Cánh "màt cõi đi và" thài Covid sao nó vong thân đin tàt cùng!

>
>
>

> Câu chuyên "shipper bun nhàt thà giài" trên đing Âu Cà – Lòc Long Quân nhàng ngày qua làm cho ngà ng i ta quên đau bit thân phần con ngà ng i thài dich hài quá "bèo bit" trong nằm tro tàn. Đúng là thân phần con ngà ng i, đi đin "mài gi chin chân" cáa kip bit tro tàng đic an yên phút giây biết ly, nào ngà vàn còn đó sẽ màt nhoài nghe tiếng ai oán gỗ nhàp không nguôi. Đic nhàng câu thà trong bài "Cát Bii" cáa nhàc sĩ Trinh Công Sĩn, chúng ta mài thàm thia và chua xót cho cái "tù túng" cáa phần ngà ng i trong "hũ tro cát" nhà màt món hàng giao dich thài công nghệ 4.0: "Hồt bit nào hóa kip thân tôi, đi màt mai tôi và làm cát bit, ôi cát bit màt nhoài, tiếng đing nào gỗ nhàp không nguôi."

>
>
>

> Màng xã hài truyên đi nhàng video vài thân phần "nhàt nhà" cáa con ngà ng i trên nhàng chiếc xe tang đin "quan tài". Lò thiêu hồt đing ngày đêm vàn không thà đia nhàng xác ngà ng i "và đit qua ranh giic cáa cái hình hài" mà và vài mà đit trong cái bii. Nằm trong chiếc quan tài "chip hồp, gò bó, tù túng" có bao già vàn có màt cám thàc linh thiêng nài "y không đic "thoài mái." Ngà ng i ra đi còn đâu màt nhàp thà trong hai tiếng hiện sinh; ngà ng i đang sẽ ng "vài hoài" cũng thày xa tí tên chân trii màt đing đia tiếng. Nài đau vàn còn mãi và day đit bit cái chit mùa này sao "cách ly" đin cá đing và thà giài bên kia lòn lòi tiếng thàng phân "u cáa ngà ng i thân rut rà". Thà mài đau! Đau trong cái "chit hồp" cáa phần ngà ng i, đing trong cái "gò bó" cáa thài cuc, và xót xa trong cái "tù túng" trên đing đing cuc i cùng cáa cuc đi.

>
>
>

> Trong thài đi dich, "nghĩa ti là nghĩa tin" sao nó phong trin đin khó ti. Cha mà màt con cái không thà gip gi bày ti "nghĩa tin" cáa đio hiệu. Và ching "có nhau" đin ching thà rii, "xã ng bit xã ng tôi thàt bit thàt tôi," phút giây ti thà cũng "nhàn tình thà thái" đin lò thàng

trong cái thóc tôi khốn cùng tở ra. Lạ lạ tình trên trang facebook Hồnh Maria cũng làm cho chúng đau đớn cõi lòng: "Thóc là xong mất kiếp người. Cô em dâu ra đi không mất người thân là hai đứa con gái, người chị em thì chết đi xa nhìn vào vì đói, cũng vì đói mà em bỏ đi hai đứa con thơ. Không biết mai hai cháu sẽ bám víu vào ai. Xin mọi người hãy cứu nguy cho linh hồn Maria mau hướng tôn nhan Thiên Chúa." Nhìn chiếc quan tài đen, người tôi tôi tiếp tục gõ gõ mình với tôi đi đói "từ túng" trong mọi sinh hoạt thường ngày.

>

>

>

> Chết thì Covid vẫn là cái chết của phần người. Chết trong bất cứ hoàn cảnh nào cũng là chết của thân thể chết nhưng ai cũng sống trôi qua. Bởi đó, sinh ra là nguy cơ tiềm ẩn mất ngày sống chết đi. Sinh tử là mất cướp "hữu thân thực hữu" nghe thì xa xôi nhưng chết rồi sống, sống rồi chết biên thù của nó giống như không giống hai nhịp thời gian hiện tại và tiếp theo lại. Họ như các triết gia hiện sinh ngắm nhìn cái chết không may mắn mà. Và cả chúng ta nữa, trong giây phút đầu buồn trong cái chết của anh chị trong đời đói, chúng ta cảm thấy đau lòng. Số "từ túng" trong chiếc quan tài kia có thể người đi gọi đó là để nhỡ không thể sống lại và chết đi chút nào khiến sống với phần người. Trong lòng tâm thức này, chết đúng là tuyệt vọng chết.

>

>

>

> Tuy nhiên, tinh thần Kitô Giáo đã giúp chúng ta nhìn vượt tiếp theo lại bên kia bất cứ gian. Chết không phải là để nhỡ mất đứa con người vào hư vô, mà là "sống sống chết thay đời chết không mất đi," là để ta vào sống sống vĩnh cửu. Chết là sống lại cách bất diệt nơi Thiên Chúa, Đấng là uyên nguyên sống sống.

>

>

>

> Thết vầy, cần mất lại nguy hiểm cứu cho người quá cần vui bên kia niềm mơ, và lại cần mất niềm hy vọng vào tiếp theo lại tiếp để cho con người nguy nan trong cần đời đói. Thiên Chúa là nơi ta tìm gặp, là Đấng giải thoát muôn số "từ túng" cho phần người cần đời này và đời sau. Là Chúa trong Chúa Nhật 19 tiếp theo hôm nay để chúng ta trong phần gọi "cứu rỗi" cho cả hai cảnh vực này. Niềm tin vào Chúa Giêsu Kitô, và ăn bánh hằng sống nơi Người sẽ giúp chúng ta hóa giải tất cả mọi đau khổ trong quá khứ, ngay lúc này và cả tiếp theo lại. Chính Chúa Giêsu đã nói: "Thết, tôi báo thết các ông, ai tin thì được sống sống đời đời. Tôi là bánh tiếp theo sinh. Trước các ông đã ăn manna trong sa mạc, nhưng đã chết. Còn bánh này là bánh tiếp theo trời xuống, để ai ăn thì khỏi phải chết. Tôi là bánh hằng sống tiếp theo trời xuống. Ai ăn bánh này, sẽ được sống muôn đời" (Ga 6, 47-51).

>

>

>

> Chúng ta chết thì có kinh nghiệm với cái chết của chính mình, nhưng cái chết của người bên cạnh giúp chúng ta cảm suy về ý nghĩa cuộc đời. Nhưng không nên khước "từ túng" trên đời sống bên kia thì giải cứu như người ra đi trong thời đói khổ như này, có làm cho cuộc đời chúng ta thay đời không? Thiên Chúa sẽ giúp chúng ta vượt thết sống với sống trên trần "n hoán cảnh" mà Người khi gọi lên trong lòng chúng ta qua những "điều

chính thời điểm" của ngày hôm nay.

>

>

>

> Phan Hiếu

>

> Nguồn: <https://dongten.net>
